

menyek

osztályban, orvosgyógyászati elvesztett műhiba, az elleni 1:1-es ok jogtalan

arások körszeryre ke- 20-án. A gy érdeklő- akkozóinak

I-es solása

torvos KASE t Pét Főisk. MTE ok-Pét rt-Pét MTE

A napirend második pontja

Milyen gondjai vannak az üzemben dolgozó mérnöknek, technikusoknak a gyáron belül és kint a magánéletben? Ezt kívánta megismerni és a kérdésekre, aggályokra igyekezett választ adni a napokban összehívott ankét második napirendi pontja keretében a Péti Nitrogénművek vezetősége.

Első ilyen próbálkozás volt ez az üzemben. Talán nem is sikerült úgy, mint várták, mint ahogy szeretnék volna, minden esetre biztató kezdet, s az értelmiség megbecsülésének újabb megnyilvánulása. Valakinek módot adni, hogy elmondja gondoljait, türelmesen végighallgatni a heteken, hónapokon át titkolt gondolatokat — mindig kicsit a tisztelet jele is volt. Választ adni a kérdésekre, elosztani a kételyeket, ennél is több. A megbecsülés, a ragaszkodás jele, a segítségnyújtás módja. Ezt fejezte ki a péti ankét második napirendi pontját jelentő kötetlen beszélgetés, ahol mindenki elmondhatta, mi nyomja szívét.

Az első napirendi pont a mérnökök és technikusok továbbképzésével foglalkozott. Egyre nagyobbak a műszaki követelmények, az élet tempója minden területen óriási mértékben meggyorsult. Ma már sokkal rövidebb idő alatt avulnak el a tegnapi még nagyjelentőségű találmányok, mint 20 évvel ezelőtt. Ez szabja meg mindenki számára, hogy igyekezzen a fejlődéssel lépést tartani. Rövid közvéleménykutatás zajlott le: ki miről hallgatna legszívesebben előadást. A statisztika változatos, sokoldalú képet mutat.

Néhány perccel ezelőtt még arról beszéltek, hogy sok embert érdekel a villamosság, e témakörből szeretnének több előadást meghallgatni, most pedig már a káderezéssel kapcsolatos vélemény hangzik el. Óriási a különbség a mostani és az ellenforradalom előtti káderezés között. Am több műszaki dolgozónak mondták káderezéskor, hogy politikailag nem elég tevékeny. „Többen vagyunk, akikre joggal ráillik ez — kezdte az egyik pártönkívüli műszaki dolgozó. — Úgy véljük, ahhoz, hogy valaki politikai vonalon aktivizálja magát, két dolog szükséges: az egyik, hogy az illető akarjon dolgozni, a másik pedig, hogy közeledjenek hozzá, megbízzák feladatokkal. Legtöbbször azt tartják, nem hívják, nem akarok tolatkodni.”

„A párttagok és a pártönkívüliek közötti kapcsolat jó, de csak szakmai területen — állapította meg az egyik mérnök. — A szakmai kérdéseket megbeszéljük egymással, politikai dolgokról azonban csak ritkán esik szó. Sok jó párttag ismerősöm van, baráti beszélgetés közben megcsicska elvétve kerül szóba a politikai helyzet. Többet kellene beszéljenek velünk a kommunizmusról, a politikai kérdésekről, a kapitalista országok és a szocialista tábor országainak gazdasági helyzetéről, a békemozgalomról.”

Hogyan kapcsolódhatnak be a pártönkívüliek a társadalmi munkába? Erre kértek jó néhányan választ. Elsősorban is a szakszervezetben számítanak segítségükre. Ott van például a szakszervezeti újítási bizottság, ahol nehezen nélkülözik a mérnök támogatását, s ezenkívül számos reszortbizottságban hasznosíthatják tudásukat.

Nincsenek összefogva a fiatalok — kifogásolták. — Többet kellene velük foglalkozni, hogy okosabban, célszerűbben használják fel szabadidejüket. „Probléma ez az idősebbeknél is — veszi át a szót ezen korosztály képviselője. — Jelenleg Péten nincs más szórakozási lehetőség, mint a „Szajna”. Névleg van vegyipari klub, de nem látogatják senki. Vonzóbbá kellene tenni, hogy jól érezzék ott magukat a dolgozók. Lehetőség van rá. Egy évvel ezelőtt komoly próbálkozásokat tettek ennek érdekében, de azután a kezdeti lelkesedés alábbhagyott. Érdemes lenne újból megpróbálni” — vélekedtek végül is.

Bizonyára nem egy vagy két napja foglalkoztatja a gondolat azt a fiatal technikust, aki sirással küzdve kérdezi, érdemes-e tanulni. Négy évig tanult, elvégezte az iskolát, üzemi laboratóriumba került. Ugyanannyit keres, mint a hasonló munkát végző betanított dolgozó.

Hasonló témát fejteget az egyik fiatal üzemvezető — hangsúlyozva, hogy nem saját ügyében szólal fel, hanem a kezdő mérnökökben, akik gyakorlati idejük alatt nem kapnak magasabb fizetést, mint egy jó segédmunkás. Ha csak a pillanatnyi helyzetet tekintik, valóban kérdezhetik, érdemes-e tanulni, de ha a jövőbe is néznek, feltétlenül azt válaszolják önmaguknak: Igen. A takarítónő, a segédmunkás — ha nem tanul, nem képezi magát — húsz év múlva is ennyit kap, de a technikumot s egyetemet végzett dolgozók előtt számos lehetőség van, hogy képességeiknek megfelelő, magasabb fizetést jelentő beosztásba kerüljenek. Hogy miért? Ez az illető igyekezetétől, képességétől függ.

Idősebb ember szólal meg, a régi időköt idézi, amikor a mérnököknek legfőbb gondja volt, hogyan tudnak elhelyezkedni, ott dolgoztak, ahol lehetett, mert probléma volt a kenyér. „A mi társadalmi rendszerünkben megvan a lehetőség, hogy azon a területen dolgozhasson a mérnök, amelyen akar, ahol tudását leginkább ki tudja fejteni. Nem elég megtanulni a szakmát, nem elég megszerezni a diplomát. Aki elvégzi az egyetemet, komoly elméleti felkészültséggel rendelkezik, de ez még nem minden. Szükséges az is, hogy megtanuljon emberekkel bánni, munkásokkal foglalkozni, megbecsülni a fizikai dolgozókat.”

Egy fiatal mérnökön igen lelkesen beszélt a műszakiak hivatásáról: „Péten nagyszámú a műszaki gárda, de sajnos több fiatalból hiányzik a műszaki szenvedélyesség, az érdeklődés az új műszaki dolgok iránt. A könyvtárat csak kevesen látogatják, pedig számos műszaki könyv, folyóirat áll rendelkezésre, amelyekből a technika újabb vívmányaival ismerkedhetnek meg. Igaz, sok az elfoglaltságuk, azt megértem. De nem értem meg, hogy csak a hibákat látják és nincs bennük elég törekvés azok kijavítására. Állásban foglalkoznak egy-egy kérdéssel, de csak szorosan a munkájukhoz, szakmájukhoz tartozókkal. A gépész nem igyekszik megismerni a vegyészeti problémáit, a vegyész a villamossági problémákat, hogy segíthessék azok megoldását.”

Egy levelezőhallgatóként végzett technikus felszólalásában többek között azt mondotta: „Ha minden technikus és mérnök tudása maximumát adná, az országot egy méterrel magasabbra lehetne emelni.” Sok az igazság ebben a mondatban. Érdemes rajta elgondolkozni.

(M. T.-né)

Vasárnap Ernő- és Beszáló-bánya kommunistái tartják vezetőségválasztó taggyűlésüket

A széntröszt üzemeiben, a bányáknál, mint ismeretes, elsőnek a Ferenc-bánya kommunistái tartották meg vezetőségválasztó taggyűlésüket. A második sikeres vezetőségválasztó gyűlés a Vegyesüzemnél, a harmadik pedig tegnap délután az S. II.-bányánál zajlott le.

A három taggyűlés után vasárnap az Ernő- és a Beszáló-bánya kommunistái gyűlnek egybe az

alapszervezetük életében fontos kérdés megvitatására. Mindkét taggyűlés a reggeli órákban kezdődik, az Ernő-bányánál 8, a Beszáló-bányánál 8,30 órakor.

E taggyűléseket szeptember 23-án, szerdán a gépészet, szeptember 29-én, kedden a tröszt alapszervezetének taggyűlése követi. A Várpalotai Szénbányászati Tröszt pártbizottságát október 11-én választják újra.

Köszönet a vajúrtanulóknak

A tési termelőszövetkezetet a várpalotai Ernő-bánya patronálja. Az új utakon járó tési dolgozó parasztoknak nagy szükségük van a segítségre. Tés a megye legmagasabban fekvő területe, s amellett, hogy náluk mindig a legkésőbbben lehetett aratni, most még a nyári esős időjárás is alaposan hátráltatta őket. Pedig 1300 hold gabonájuk volt.

Nem csoda, hogy a környező községek közül ők maradtak le legjobban a nagy nyári munkával. Vannak, akik éjt-nappallá téve dolgoznak, de hiába, ekkora területhez kevés a munkaerő. Sokat segítettek nekik már az Ernő-bányaiak, de a munkának még mindig nem értek a végére. A nyári szünet után mindjárt segítségükre siettek a vajúrtanulók is, akik Kerekes Imre tanár vezetésével vasárnapról-vasárnapra megjelentek a tési határban. Egyszerre 30-40 fiatal szorgoskodott, s legutóbb, szeptember 13-án is öt teherautóval segítették a halaszthatatlanul fontos mezőgazdasági munkát.

A lelkes bányai tanulókat igazán megilleti a dicséret a vasárnapról-vasárnapra végzett társadalmi munkáért. A fiatalok megígérték, hogy nemcsak most, hanem a későbbiek során is segítségére lesznek a tési termelőszövetkezetnek.

Kommunista pedagógusok értekezlete

A Várpalotai Városi Pártbizottság a héten értekezletre hívta össze a város kommunista pedagógusait. Ezen az értekezleten az új iskolai évről kapcsolatos feladatokat beszélték meg. Napirenden nevelési feladatok, az úttörő munka, az ideológiai munka és a pedagógusok társadalmi munkája szerepelt. Az értekezleten résztvevők több fontos kérdésben egyeztek meg.

Az úttörőkkel régebben általában csak egy pedagógus, az erre a munkakörre külön megbízott nevelő foglalkozott. Most elhatározták, hogy valamennyi tanár szívéigévé teszik az úttörő munkát. A résztvevők örömmel vállalták társadalmi munkát is, a KISZ, a nőtanács és a többi tömegszervezet patronálását osztották meg egymás között.

Megkezdődött a bánya kezelésében lévő házak értékesítése

Egy korábban kiadott pénzügyi és nehézipari minisztériumi rendelet szerint a szénbányászati tröszt kezelésében levő, szolgálati lakás céljára használt házigatlanokat értékesíteni lehet. Várpalotán több ilyen ház is van, s ezek értékesítése a múlt héten megkezdődött. Elsőnek a Rákóczi telepen lévő 119 ház megvételére vonatkozó szerződéseket bonyolítják le. A házakat, mint ismeretes, elsősorban azok vehetik meg, akik bennük laknak. A Rákóczi telepi lakásoknak mintegy nyolcvan százalékát igénylik a jelenlegi bennlakók, s ezen felül a megmaradt

20 százalékra, a tröszt lakásügyi előadójának tájékoztatása szerint közel hetven jelentkező van. Közülük olyanok, akik jelenleg megfelelő lakással rendelkeznek, de kertes házat szeretnének.

A szerződéseket az OTP folyamatosan végzi. Az első napokban 25 ház megvételére vonatkozó szerződést kötöttek. Az ötös házak 42-45, az egysesek 60-65 ezer forintba kerülnek. A szerződés megkötésekor mindenkinek előre az összeg 11 százalékát kell befizetni.

A terv szerint eladásra kerülnek az Alsó- és Felsőinkám-i, az Ady majori, a Takács telepi, Péten a mandulási és Várpalota belterületén lévő tröszt tulajdonát képező lakások.

Várpalotai anyakönyvi hírek

Születtek: Ludmán Antal és Gruttó Margit fia; Imre Antal. Vas István és Verebes Mária leánya; Erzsébet Irén, Török Albert és Göber Mária fia; Albert. Németh Lajos és Martos Magdolna leánya; Ritta Magdolna. Varga Kálmán és Vajda Irén fia; László. Klis István és Szász Klára fia; István. Molnár József és Melcsók Emma leánya; Erzsébet Mária. Huber László és Pátkai Piroška leánya; Piroška Mária. Házasságot kötöttek: Sándor János és Takács Mária Valéria.

Meghaltak: Harasta István, Bajkai Andrásné sz. Mercz Borbála, Bátor István, Oláh Mihály.

A lottó nyerőszámai:
1, 7, 10, 35, 89

Három kép a bányásznapról

AZ ÜNNEPI VÁSÁRON

A GYŰLESEN

A PECSENYESŰTŐK (Nagy Gyula rajzai)

(2196)

re. Fil. Pos. rém. —

A Fesz. zi, ge- besz- egegye- (2184)

kásokat , Vesz. u. 38.

Vadász- anúvia) kásokat ankáso- calmaz.

Hely- ub ke- lépésre t és mi le- b pa- (2182)

Építő elefoni épésre fizetés int. —

64. sz. állalat t fel- és lo- kezési ügyi (2176)